

Tonttusatu

Olipa kerran pikkuinen tonttu, joka eli pienessä mökissä metsän keskellä. Tonttu oli lajiaan kotitonttu, ja hänellä oli tapana avata ovensa ja kutsua kotiinsa kaikki kulkijat, niin metsän eläimet, menninkäiset kuin muutkin tontut. Kaikista vieraista oli aina mukava päästä vanhan leivinuunin lämpöön lämmittelemään, olihan jo syksy, ja ulkona jo kovin kylmä ilma.

Uunissa tonttu valmisti puuroa, joka maistui ihanalle ja pehmeälle. Puuro olikin jokaisen vieraan todellista herkkua.

Oli perjantai-ilta. Tonttu istui kynttilän valossa tuvan pöydän ääressä ja kutoi ystävälleen hiirelle pienen pientä villapaitaa. Yhtäkkiä oveen koputettiin.

Pieni hiirihän se koputteli ovella. Hiiri odotti malttamattomana pääsyä sisälle lämpimään ja pientä lautasellista tontun herkullista puuroa. Hiiri hipsutteli sisään ja huomasi pienen villapaidan juuri valmistuneen. Hiiri kokeili villapaitaa ja sehän oli aivan sopivan kokoinen.

Samassa hiiri muisti, että metsän eläimet olivat lähettäneet tontulle viestin. Orava toivoisi itselleen pieniä villasukkia ja jänikset pitäisivät myös samanlaisista villapaidoista, millaisen hiirikin oli juuri itselleen saanut.

Tonttu istahti keinutuoliin ja hymyili iloisena kuunnellen hiiren kertovan innokkaasti ystäviensä toiveita. Kun hiiri oli saanut asiansa kerrottua, tonttu tokaisi tyytyväisenä: Kaikki on jo valmiina, oravalle villasukat, jäniksille omat villapaidat. Variksellekin neuloin pienen villapipon kovien pakkasten varalle.

Tonttu tarjosi hiirelle lämmintä mehua. Hiiri siemaisi mukillisen mehua ihan hetkessä ja tokaisi samalla tontulle: Mutta mitä ihmettä me keksimme antaa kiitokseksi sinulle tonttu, kun sinä aina jaksat tehdä lämpimiä vaatteita kaikille ystäville.

Tonttu katseli kaihoisasti ikkunasta ja sanoi: Yksi toivomus minulla on. Ystäväni saunatonttu, tallitonttu ja myllytonttu ovat olleet jo pitkään tiellä tietymättömillä. Olen kovasti huolissani heistä, talvi on ihan tuotapikaa tulossa.

Sen jälkeen, kun ensimmäinen kerran oli pakkasta, kaikki tonttuystävät katosivat. Ja nyt ei ole ketään kuka lämmittäisi saunaa, ei ketään joka juttelisi kotitontun kanssaan iltaisin, ei ketään joka jauhaisi jauhoja myllyssä.

Me etsimme heidät, sanoi hiiri topakasti ja sanoi pyytävänsä vielä kettuaikin mukaan etsimään karanneita tonttuja.

Kun hiiri oli lähtenyt, tonttu nousi kiikkustuolistaan lisäämään leivinuuniin puita. Uuninpankon pitäisi juuri nyt olla sopivan lämmin. Ja varsinkin riihitonttu oli kertonut, että tykkäsi kovasti nukkua lämpimän uuninpankon päällä.

Tonttua nauratti. Hän tiesi, että moni ihminen ei uskonut tonttuja olevan olemassakaan, muuta kuin satukirjoissa. Mutta tässähän hän on, ikävöiden kovasti tonttuystäviään.

Ja yhtäkkiä tonttu keksi hyvän idean. Kun muut tontut löytyvät, hän perustaa tänne kotitaloonsa ihan oikean tonttukylän. Navettaan voisi ottaa lisäksi pari lehmää, jolloin navettatontullekin olisi töitä. Tallitonttu hoitaisi hevoset. Ja kun kaikille tontuille olisi oikein kiltti, ja tarjoaisi aina lämmintä puuroa ja marjamehua, ne pysyisivät tyytyväisinä ja auttaisivat tonttua talon töissä.

Leivinuunin tuli oli jo hiljalleen hiipumassa. Tonttu laittoi puuron uuniin – puuro valmistuisi juuri sopivasti aamuksi. Sitten tonttu käpertyi kissaystävänsä kanssa pieneen sänkyyn ja näki paljon unia ystävistään.

Aamulla, kun tonttu heräsi, ulkona oli pakkasta. Ikkunoihin oli huurtunut pieniä lumihiutaleita. Heti, kun tonttu oli ottanut valmiin puuron uunista ja syönyt ison lautasellisen sitä aamupalaksi, hän ryhtyi töihin. Jokaiselle tontulle piti saada neulottua lämmin viltti talven varalle.

Kohta ovelta kuului tuttu koputus. Hiirihän se sieltä tulla tepsutteli ja ketkä hänen perässään seurasivatkaan. Orava, jänikset, kettu ja varis olivat olleet hiiren kanssa etsimässä tonttuystäviä koko yön, ja mitä he olivatkaan löytäneet. Sieltä ne tulivat jonossa pienten lyhtyjien kanssa – saunatonttu, tallitonttu ja myllytonttu. Kaikki kolme! Ja kertoivat, että navettatonttukin on jo matkalla uuteen kotiinsa, tänne harmaan tuvan lämpöön.

Voi että, tonttu hikkaisi. Te löysitte minun ystäväni! Parempaa lahjaa ei ole kuin ystävät ja että saamme kaikki olla yhdessä, sanoi tonttu ja tarjosi koko porukalle lämmintä puuroa, mehua ja jälkiruuaksi kunnon mustikkapiirakkaa. Näin kaikki tontut olivat taas kotona.

Sen pituinen se!